

Intervju tjedna

Damir Mišković

Trofej nam je trebao više nego ikada i ne bismo ga osvojili bez navijača

SJAJAN ZAVRŠETAK TURBULENTNE SEZONE Predsjednik Rijeke otvoreno o svemu što se događalo na Rujevici te planovima za ljeto

ROBERT ŠOLA

Sedam burnih godina je iza Damira Miškovića na čelu Rijeke. I svaka je imala barem jednu veliku priču. Ova je po svemu nije trebala imati, jer nakon tako intenzivnih i uspješnih godina najčešće dode barem jedna koja mora biti krizna. Međutim, Rijeku je to nadjačala, osvojila je trofej u godini koja je po svemu izgledala krizno.

Već u uvodu norveški europski debitant Sarpsborg šokirao je Riječane izbacivši ih u 3. pretkolu Europske lige. Uslijedili su loši prvenstveni rezultati, a sve je kulminiralo ostavkom Matjaža Keka, najboljeg i najtrofejnijeg trenera u povijesti kluba, stručnjaka koji je u cijeloj Rijeci uživao status nedodirljivog. Kekov odlazak bio je potres koji će - predviđali su mnogi - još godinama tresti temelje Rujevice, a dokrajčiti ih je trebao odabir njegovog nasljednika. Inauguracija Igora Biščana rezultirala je prvom velikom navijačkom podjelom u eri Damira Miškovića. Dio Armade čvrsto je stao na drugu stranu tražeći Miškovića da odustane od Biščana, što on dakako nije učinio. Posljedice su, međutim, bile vidljive na utakmicama, jer Rijeku se nakon šest godina sjajne atmosfere suočila s velikom šutnjom ultrasa, kao i s prvim protestnim bakljama na travnjaku.

Na sve to došlo su i nemale kritike pojedinih stručnjaka, a onda i medija koji su tvrdili da je promašena selekcija igrača i da s njima momčad ne može računati na dobre rezultate.

Puno se toga urotilo protiv Damira Miškovića. Zaboravljeni su svi uspjesi koje je klub postigao u njegovoj eri. Zaboravljena je dvostruka kruna, tri Europske lige, 60-ak milijuna eura ubrizganih u klub. Rujevica više nije bila najljepši nogometni centar u državi, nego "loša zamjena" za nikada preboljenu Kantridu. Naravno da je Mišković ispao kriv zato što Kantrida nije izgrađena, iako je on imao pripremljen i projekt i investitore, ali Grad pune tri godine nije uspio riješiti papire...

Stoga osvojeni trofej Kupa u Puli možda nije najfrekniji u Miškovićevoj eri, ali je svakako drugačiji od dosadašnjih.

- Iskreno ću reći da nam je taj trofej možda trebao više nego

ikada prije. I opet ću ponoviti da ga mi bez podrške i jedinstva navijača ne bismo osvojili koliko god da smo bili dobri na terenu. Nije to demagogija ili nešto drugo, to je činjenica u koju sam se samo još jednom uvjerio gledajući utakmicu na pulskim tribinama. Nogomet je sport u kojem pravi ambijent i glasna podrška navijača doista iz igrača izvlače nešto što inače ne možete vidjeti na utakmici koliko se god oni trudili. Mi smo u Puli imali fenomenalnu podršku, imali smo Armadu koja je gromoglasno navijala, ne 90, nego više od 120 minuta i to je zaokružilo našu pobjedničku priču - jasno iznosi Damir Mišković.

Petogodišnji plan

Osvojeni Kup velika je nagrada za sve vas u klubu koji ste iznijeli tešku sezonu ni milimetra ne odstupajući od zacrtanih ciljeva?

- Oni koji su pratili naš rad u prethodnih sedam godina sigurno su se puno puta uvjerali da mi uvijek radimo na isti način, jer drugačije i ne znamo raditi. Drugačije i ja ne znam raditi. Kada smo osvojili dvostruku krunu prije dvije godine, jasno sam rekao da je to vrhunac našeg petogodišnjeg rada, ali i da krećemo u novi petogodišnji ciklus. Istaknuo sam tri cilja tog ciklusa. Prvi je bio pune tribine, drugi barem pet naših igrača u momčadi tijekom tih pet godina i treći pojeftinjenje kadra, jer sam itekako bio svjestan da takve financije ne možemo ispratiti. Pretplatnika imamo oko 5,5 tisuća, u

Katkad se i ja ne slažem sa svojim odlukama, ali moram biti predsjednik, pa tek onda navijač

Unatoč svim sjajnim rezultatima na čelu Rijeke dio navijača - i još nekih - često spori vaš rad?

- Navijači uvijek imaju pravo na svoj stav i to mi nikada neće biti sporno. S druge strane, naravno da me jako žalosti kadamomčad ne dobije podršku od svojih navijača, jer se to neminovno osjeti na rezultatu, a onda su to ozbiljni udarci i za klub u cijelosti. Mi još uvijek nemamo veliku navijačku bazu kao Hajduk ili Dinamo. Za nas navijaju uglavnom Riječani i ljudi ovoga kraja, a to znači da nas je malo. Ako nešto želimo napraviti moramo se držati zajedno pa čak i kada se ne slažemo u svim stvarima. Katkad se i ja sam ne slažem sa svojim odlukama, ali moram biti predsjednik, pa tek onda navijač. Volio bih zadržati nekog igrača, znam da smo s njim jači, ali ako ga ne prodam, kako ćemo doći do novca za plaće igrača, ostalih zaposlenika i na koncu za normalno funkcioniranje kluba? Probao sam na sve načine, ali samo s novcem od transfera možeš preživjeti. Znam da je navijačima neke stvari teško prihvatiti, ali doista sve odluke donosim u najboljoj namjeri za klub, a vrlo često i bez prostora za neko drugo rješenje. I tako ću raditi dok god sam predsjednik kluba, jer sve drugo značilo bi neodgovornost, a Rijeku je prevelik klub da si može priuštiti neodgovorno ponašanje ljudi koji je vode. Čvrsto vjerujem da ako se budemo držali našeg slogana "Zajedno smo Rijeku", pa onda svi mi u klubu i svi oko kluba - skupa s našim navijačima - budemo jedno kao što smo bili u Puli, bit će još trofeja i velikih slavlja za sve nas. Još jednom zahvaljujem svim Riječankama i Riječanima, kao i svim našim navijačima na podršci i veselim se zajedničkim poduhvatima koji nam tek slijede.

momčadi su već sada naši klinci poput Lepinjice, Bušnje, Vuka, braće Smolčić... a budžet smo s 20 milijuna eura sveli na 15 milijuna. Dakle, držimo se postavljenog plana, jer mislim da je bio realan.

Znamo da je konačni cilj budžet svesti na 10 do 12 milijuna eura?

- U okvirima Prve HNL mi teško možemo iznad toga. Znam da sam to puno puta javno već rekao, ali mi smo klub koji doslovno sve mora sam financirati. Ostalim klubovima gradovi plaćaju veliki dio održavanja troškova stadiona ili omladinske škole. Mi to plaćamo sami, mi sami plaćamo struju, vodu, ljude koji održavaju klupske prostorije i terene... Sve je to u tih 15 milijuna eura.

Sezona je gotova, osvojili ste drugo mjesto i Kup, što je iznad svih očekivanja. Što možemo očekivati od Rijeke na ljeto?

- Sve ono što smo svi zajedno očekivali i prethodnih godina. Mi ćemo opet pokušati doći do trofeja, a u Europi pokušati biti u grupnoj fazi. Mi ćemo opet pokušati doći do trofeja, a u Europi pokušati biti u grupnoj fazi.

Ali uz dodatno smanjenje budžeta?

- To je, nažalost, neizbježno. I zato vam ne mogu reći koliko cijenim sve ovo što smo napravili svih tih godina. Prije svih divim se radu sportskog direktora Srećka Juričića i njegova zamjenika Ivana Manca. Svake godine dodem sa zahtjevom da prodaju skupo, kupe povoljno, a da mi imamo barem jednako kvalitetnu, ako

Ljudi moraju biti svjesni da Rijeku više ne može pratiti plaće najjačih klubova iz Poljske, Češke, Austrije, Mađarske, čak i Rumunjske...

Još uvijek tražim partnera koji bi osnažio Rijeku

Što je sa stadionom i Kinezima?

- Predugovor je potpisan, mi smo u stalnoj komunikaciji i mislim da bi u lipnju trebao uslijediti novi sastanak. Za sada sve ide po planu.

Tražite li i dalje strateške partnere za klub?

- Tražim partnere, sponzore, tražim način da ojačam Rijeku.

Tražite li i nove vlasnike?

- Ako će se pojaviti zainteresirani vlasnik koji je spreman ponuditi klubu više od ovoga što ja nudim, onda je i ta opcija na stolu. Rijekini realni limiti su do 12 milijuna eura godišnjeg budžeta, iako se još uvijek držimo na 15, a bili smo i na 20. Ako može doći netko tko će dići budžet na 20, 25 ili 30 milijuna, naravno da takav treba voditi glavnu riječ. Dinamo troši 40-ak milijuna

Damir Mišković burno je proslavio osvajanje Kupa s igračima Rijeke

već ne bolju momčad. Sve to ih čeka i ovoga ljeta.

Teško ćete na taj način do Europske lige?

- I prije dvije godine rekao sam da je svaki plasman hrvatskog kluba u Europsku ligu malo nogometno čudo. Neću govoriti o klubovima koji dolaze iz velikih nogometnih zemalja, ali ljudi moraju biti svjesni da Rijeku više ne može pratiti plaće najjačih klubova iz Poljske, Češke, Austrije, Mađarske, čak i Rumunjske... Svi idu naprijed.

Nadali smo se da će Opatijska inicijativa nešto promijeniti, ali to se nije dogodilo?

- Možda ipak hoće, ja se nadam da hoće, a dosta važnih ljudi u državi mi govori da moramo svi zajedno biti strpljivi. Ja sam kroz posao naučio biti brži i konkretniji, ali očitno to kod nas tako ne ide. Opatijska inicijativa pojavila se zato što je stanje u hrvatskim klubovima iz loptičkih sportova neizdrži-

vo. Mi smo dali određene i vrlo konkretne prijedloge za koje mislimo da su provedivi. Hoće li to biti prihvaćeno odlučit će država i njezina tijela. Možda oni izađu s novim i boljim prijedlozima, možda izađu s idejom da su prioritet neki drugi sportovi, ja s tim doista nemam problema. Samo očekujem da se nešto poduzme, jer ne postavi li hrvatska država čvrstu platformu za financiranje sporta, neupitno je da će nam se vrhunski sport ugasi. Možda je i to nekom u redu, ali podsjetit ću sve nas zajedno da u kompletnoj Europi vrhunski sport poprima sve važniju ulogu. Pogledajte im infrastrukturu, novac koji se vrti u klubovima, broj gledatelja na utakmicama... Sve to vani raste, jer njihovo društvo očito shvaća kolika je važnost sporta.

A što je sport dobio?

I kod nas svi vole reći da je sport uz turizam najveći promotor naše države?

- A što sport ima od toga? No, nije sport samo promotor, sport je zdravlje i nada nacije, a to je

eura, ove godine čak i 55 milijuna eura i logično je da s tim novcem bude nedodirljiv. Zna se da nas i u Europi čekaju klubovi poput Salzburga, AEK-a, Olympiacosa, Standarda, ili Sparte, a oni svi imaju puno veće budžete od nas. Kada bismo imali barem 20 do 25 milijuna eura, onda bismo mogli ozbiljnije uložiti u momčad, a bilo bi mnogo manje stresa oko plasmana u grupne faze europskih natjecanja. Naime, u okvirima u kojima Rijeku posluje prihod od Europske lige jako su značajni i kad se tamo ne plasiramo moramo tražiti alternativu.

Kao što je to bilo i ljetos kada su vas Norvežani izbacili iz Europe?

- To je bio veliki šok za sve nas i to nam je usmjerilo cijelu jesen. Jako je teško da ne kažem nemoguće živjeti i raditi u takvim okolnostima.